

brandweer besloot daarom maar om bij de bergplaatsen een brandspuit te plaatsen en een bewaarplaats te maken voor 'eene hoeveelheid zand, een 25-tal schoppen, eenige kruiwagens en planken'.³²⁾ De blusmiddelen werden geïnstalleerd onder het laconieke commentaar van de Commissie voor Plaatselijke Werken, dat ze bij brand het blussen niet werkelijk zouden bevorderen.³³⁾

De aanvoer van petroleum bleef groeien en de bedrijvigheid op de bergplaatsen nam gestaag toe. In 1870 werden ongeveer 150.000 vaten bij de bergplaatsen afgeleverd. Een dependance die ten noorden van de machinefabriek Feijenoord werd gebouwd, kon de overbelasting nauwelijks verminderen. Bovendien waren er twee nieuwe bedreigingen voor de bergplaatsen aan de horizon verschenen. In 1873 was het besluit gevallen om de Rotterdamse haven naar het grondgebied van Feijenoord uit te breiden, zodat het eigenlijk nog maar een kwestie van tijd zou zijn voordat de bergplaatsen weer ter discussie zouden worden gesteld. Bovendien had in 1870 aan de overzijde van de Maas de bouw van het nieuwe drinkwaterleidingbedrijf een aanvang genomen. De gemeentelijke overheid had grote politieke en financiële belangen aan dit project verbonden, zodat bij de onvermijdelijke confrontatie met de vervuilende oliehandel de laatste hoe dan ook aan het kortste eind zou trekken.

De handel zag deze bui vroegtijdig hangen. Al in de jaren 1873 en 1874 hield zij een nieuw offensief om de petroleumhandel in een beter daglicht te plaatsen. De gemeente diende maatregelen te nemen tot behoud van de oliehandel, anders zou een bedrijf vernietigd worden 'dat aan vele handen werk verschaft'.³⁴⁾ Het werkgelegenheidsargument neemt zijn plaats in naast de verplichte verwijzingen naar de moordende concurrentie in het buitenland.

De gemeentelijke overheid had er weinig belang bij om de lucratieve handel naar een andere gemeente te zien vertrekken. Zij zocht een alternatief voor de op- en overslag op Feijenoord. En dit alternatief lag voor de hand: verbanning van de installaties naar een nog verder afgelegen plek en wel stroomafwaarts, zodat bebouwde kom, stadsuitbreidingen en de inlaat van het drinkwaterbedrijf voorgoed uit de gevarezone van brand en vervuiling kwamen te liggen.³⁵⁾ En alweer ontstonden er discussies over geschikte locaties en was het een crisis die uiteindelijk de knoop doorhakte.